

om Bidrag til Kreditforeningens Reservefond, Administrationsfond og Amortisationsfond eller solidarisk Ansvar mellem Statshusmændene maa være udelukket. Thi at Statslaanefonden træder i Forbindelse med Kreditforeningerne, maa selvfølgelig ikke kunne føre til, at Landarbejderne blive anderledes — eller da navnlig daarligere — stillede, end hvis hele Laanet var blevet afholdt af Statslaanefonden: de kunne aldrig komme til at betale større Ydelse end i Loven fastsat, altsaa heller intet Bidrag til Kreditforeningernes Reserve- og Administrationsfond.

Men en Følge heraf bliver saa ogsaa, at Statskassen maa garantere for Landarbejdernes Laan overfor Kreditforeningerne, da der jo ikke for Kreditforeningerne høves nogen Fond eller solidarisk Ansvar at falde tilbage paa, naar Tab maatte opstaa ved disse Udlaan. Men det er jo en Risiko, som Statskassen allerede har under den nu bestaaende Ordning. Garantien for Kreditforeningerne er i Lovforslaget ordnet paa den Maade, at Panteobligationerne skadesløst tiltransporteres Kreditforeningerne, som saaledes blive Ejere af disse, mod at de til Statskassen udlevere et tilsvarende Beløb i Kasseobligationer, udstedte af den særskilte Afdeling indenfor Kreditforeningerne. Da de Kreditforeningerne tiltransporterede Panteobligationer fra Statshusmændene jo kun oppebære en Rente af 3 pCt., maa Statskassen holde Kreditforeningerne skadesløse, for saa vidt Kasseobligationerne bære en højere Rente. I øvrigt er det i Lovforslaget forbeholdt Finansministeren efter forud indhentet Erklæring fra Kreditforeningens Bestyrelse at bestemme, hvilken Rente de saaledes udstedte statsgaranterede Kasseobligationer skulle bære.

Endnu skal jeg kun nævne, at der er optaget en Bestemmelse, hvorefter der, for saa vidt en af de to Kreditforeninger ikke skulde ønske at medvirke, kan meddeles Stadfæstelse paa en Ordning med den anden af Foreningerne, i saa Fald omfattende hele Landet. Til Sagens endelige Gennemførelse vil jo nemlig kræves, at der paa sædvanlig Maade indenfor Foreningerne vedtages et Tillæg til disses Statutter, overensstemmende med Lovforslagets Indhold. Det vil derfor være hensigtsmæssigst at aabne Adgang til — saafremt en saadan Statutændring imod Forventning ikke skulde blive gennemført i en af Foreningerne — da at kunne ordne Sagen for hele Landets Vedkommende med den anden.

Det Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, gaar altsaa ud paa at bemyndige Indenrigsministeriet til at stadfæste et paa sædvanlig Maade af de to bestaaende Kreditforeninger eller af en af disse vedtaget Statutillæg, hvorefter der indenfor Foreningerne tilvejebringes en særskilt Afdeling, der virker uafhængig af Foreningernes øvrige Virksomhed, og som det paahviler at tilvejebringe de først prioriterede $\frac{3}{5}$ af den Laanesum, der i Henhold til Loven om Tilvejebringelse af Jordlodder bliver at udbetale til Landarbejdere.

Jeg skal anbefale samtlige her af mig fremsatte Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Landbrugsministeren fremsætter: a. Forslag til Lov om Overdragelse til „Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse“ af Brugsretten til et Areal af Buderupholm Skovdistrikt. b. Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Ved det første af de Lovforslag, som jeg herved skal tillade mig at fremsætte for det høje Ting, søges Bemyndigelse til uden Vederlag at overdrage „Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse“ Brugsretten af et Areal af omtrent 16 Tdr. Land af Buderupholm Skovdistrikt til Opførelse af et Brystsyggesanatorium. Nogen nærmere Omtale af denne Sag anser jeg ikke for nødvendig, saa meget mindre som Lovgivningsmagten jo tidligere ved Bevillingerne paa Finansloven har erkendt Nationalforeningens Virksomhed for samfundsnyttig. Jeg skal derfor indskrænke mig til ganske kort at anbefale Sagen til hurtig Fremme, idet jeg skal bemærke, at det har en ikke ringe Betydning for Foreningen at blive bekendt med, hvorvidt dens Ønske kan imødekommes eller ikke.

Det næste Forslag, jeg skal fremsætte her, er Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri. Som ærede Medlemmer ville erindre, naaede et i forrige Samling fremsat Lovforslag om samme Emne ikke længere end til 1ste Behandling og til Udvalg, saaledes at der ikke kom til at foreligge nogen Betænkning fra Udvalgets Side. I Betragtning deraf har jeg anset det for rigtigst at fremsætte Forslaget i uforandret Skikkelse. Jeg behøver ikke at tilføje, at dette ikke betyder, at der fra Ministeriets Side holdes